

גיד הנשה פרק שביעי חולין

תוס' ד"ה אמר וכו' היינו כשאובר לו דבשרה היא. ע"י לקמן דף קו ע"א ועמהרש"א שם:

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה אמר וכו' דיכול לומר רב אשי כשינויא:

אחד מפני האנסים. שעובד כוכבים אנס הוא ומעבד הדינר צידו וגו' את הטבח: כיון דלא אכרו. היום והכל יודעים שאין היום טרפה באיטול: אפי' למיזבן מיניה. ואוכלה בגידה כסבור שניטול: אלא פשיטא במקום שאין מכריזין. דלא זבני מיניה אימא מצינתא

כו': אלא במקום שמכריזין. והיום אירע להם אונס שלא הכריזו הלכך אפי' ישראל למיזבן מיניה: אכרוזי הוו מכרוזי. ומדלא אכרוזי לאו טרפה היא ויאלל ומה צדק: רבא אמר כולה במקום שמכריזין רישא. דקתני ועבובד כוכבים אפילו חתוכה אין נריך לטול כשהכריזו היום שאותו היום לא יקח ישראל זכר מעובד כוכבים וסיפא נמי דאסור לשלוח דינר צד עובד כוכבים כשהכריזו היום דהואיל ויש טרפה ימכרנה לו: מליעתא בשלא הכריזו. שאירע להם אונס ולא הכריזו על טרפה שנפלה לידם לפיכך אסור למכרה לעובד כוכבים שמה ימכרנה לישראל דהואיל ומקום שמכריזין הוא והיום לא הכריזו אפי' למיזבן מיניה: כולה במקום שאין מכריזין. ולא זבני ישראל מעובד כוכבים זכר הילכך רישא א"ל לטול גידה וסיפא נמי אסור לשלוח עובד כוכבים וליקח זכר דכיון דאין מכריזין יש לחוש שמה יש טרפה באיטול ואין אנו יודעין: ומליעתא. דקתני אסור למכור לעובד כוכבים אם לא הודיעו: גזירה שמה ימכרנה לו. הטבח בפני ישראל וזה הרואה לא שמע מן הטבח שהיא טרפה סבור שהיא כשרה. ומייהו ברישא גבי שולח ירך לעובד כוכבים לא גזר שמה יתננה לו בפני ישראל וקחנה מיירו ויאכלנה בגידה דבשלמא גבי מכירת טבח באיטול קמזבין ליה לעובד כוכבים התם ישראל טובא קיימי וחזו ומיישינן דלמא חד מינייהו הדר וזבין לה מיניה אבל שולח לעובד כוכבים צביתו הוא ומי ראה ואת"ל יראה אדם לא גזרינן כולי האי שמה יקחנה זה דכ"ע לא זבני בישרא ותנא דמתני' פליג: אמתא דברייתא וגזר זה כדלמא קמזבין לעיל גזירה שמה יתננה לו כו': נפל בישרא לבני חילא. צא לדינו זכר לעובדי כוכבים: לא זבני. דגנאי הוא להם מאחר שאין אנו רואים לאוכלה: אינהו הוה דקא מטעו אנפשייהו. דלא מעיילי אי טרפה אי כשרה. והאי דקתני לעיל מפני שמטעוהו זמכור לו בחזקת

אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין. תימה לאזני ורבא ורב אשי ברישא היכי משדר ליה חתוכה הא לעיל אמרי' חתוכה אסור גזירה שמה יתננה לו בפני ישראל אי נמי משום דגניז ליה דעתיה וי"ל דלית להו להנך שינויי אלא שינוייא קמא דאוקי במקום

שמכריזין וחיתוך דעובד כוכבים מידע ידע וזתנס פירש בקונטרס אמילתיה דרב אשי דפליג תנא דמתני' אמתא דברייתא דיכול לומר רב אשי (א) צניעותא קמא דלעיל דכפרישית והא דקתני מצינתא דאין מוכריזין נבלות וטרפות לעובד כוכבים מפני שמטעוהו דוקא במכירה הוא דאסור לפי שהעובד כוכבים נתן מעות צמורת שחוטת אצל בשולח דורון לא חיישינן וסיפא דחייש שמה ימכרו לו נבלות וטרפות לא שימכרו צמורת שחוטת אלא שמה ימכרו לו וודיעוהו שהיא טרפה והעובד כוכבי' לא יגיד לו ולהא חיישי' אמוראי דהכא והא דקתני ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל לאזני ורבא איירי במקום שמכריזין ולא הכריזו אצל במקום שאין מכריזין לא חיישינן דלמא הדר וזבין לה ישראל מיניה אפילו במכירת טבח באיטול דאיכא ישראל טובא ורב אשי חייש כיון דטובא ישראל קיימי התם דלמא חד מינייהו הדר וזבין לה מיניה כדפירש בקונטרס ומייהו להוה שינוייא דמשני לעיל גזירה שמה יתננה לו בפני ישראל קשה רישא דהך ברייתא דהוקח לומר דפליג ומפרש ר"ת דלעיל צמנתיתין איירי באומר הישראל לעובד כוכבים שהיא מנוקרת התם הוא דאסור משום דגונז דעתו אבל שלימה הא חזי ליה עובד כוכבים שלא ניטול הגיד אע"פ שישאר אחר לו שניטול יודע עובד כוכבים שהוא משקר ולכך חיישינן נמי בחתוכה שמה יתננה לו בפני ישראל ויקנה ישראל מן העובד כוכבים אף במקום שאין מכריזין ויאכלנה בגידה ולא חייש דלמא טרפה היא מאחר שאומר ישראל צענה שנותנה לעובד כוכבים שמקנה וטרח צה לניטול הגיד עד שראוי לעלמו דאפי' יהא מותר לגנוז דעת העובד כוכבים מ"מ לא מסיק אדעתיה שלהטעותו אומר לו כן והא דדייק מדאיקפד שמואל דאסור לגנוז דעתו יודע היה שמואל צבננעא נתן לו ולא היה לו לחוש שמה ראה וברייתא דקתני ועבובד כוכבים צין חתוכה וצין שלימה א"ל לטול הימנה גיד הנשה התם כשנתן לו קתם ולא אמר לו שהיא מנוקרת דאיכהו דאטעי אנפשיה וגם ליכא למיחש דלמא חזי ליה ישראל וזבין ליה מן העובד כוכבים דמקום שאין מכריזין איירי וחייש שמה אחר שניטול הגיד נודע לו שהיא טרפה ולכך נותנה לעובד כוכבים אצל היכא דאמר לעובד כוכבים שהיא מנוקרת לא חייש דלמא טרפה היא דאי טרפה היא מאי נפקא מיניה דניקור הרי אינה ראויה לעלמו ומצינתא דאין מוכריזין נבלות וטרפות לעובד כוכבים *היינו כשאומר לו דכשרה היא ולכך אסור משום דמטעוהו וגם משום שמה יקנה ישראל ממנו במקום שאין מכריזין ולא הימנה לא שייך טעם זה דלא עדיפא צהכי ורב אשי סבר דלפילו במקום שאין מכריזין צהכי רישא לאזני דכשאומר לו שהיא מנוקרת אין לשלוח עד שיטול הימנה גיד הנשה מפני שני דברים אחד מפני שמטעוהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל וי"ל דנקט נבלה וטרפה לרבנות דקא ס"ד דלא אסור מפני שמטעוהו כשמוכר לו בחזקת שחוטתו לפי שידוע דלהשביח מקחו אומר כן: איינהו דקא מטעו אנפשייהו כי הא. פי' בקונטרס והא דקתני לעיל מפני שמטעוהו זמכור לו בחזקת שחוטתו וכן הפותח חציות המכורות לחנוני דאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו: הוה אסור לפיכך פגעו אהדדי. וכסבור מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי יאלתם יותר מדאי: לא הוה ידעין. ולעשות עסקינו ולילך למקום אחר יאלו: דאלתשפיה לדעסיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם לא הייתי מוגלהו היה מחזיק לנו טובה חנם: אינהו הוה דמטעי אנפשיה. אחרי שאנו לא אחרנו לו לקראתך יאלו: א

רבינו גרשום

משנותן לאחרים: אלא פשיטא במקום שאין מכריזין כלומר במקום שאין רגילין להכריזו באותו מקום אין קונה על הכל ישראל מא"י כשר לפיכך בא"י בין שלימה ובין חתוכה אין צריך לטול ממנה גיד הנשה דלא אתי ישראל מיזבן מיניה. אלא פשיטא במקום שמכריזין כלומר במקום שרגילין להכריזו ביום שלא הכריזו לא ימכרו לו נבלות וטרפות לא"י שמה יחזור וימכרנה לישראל. ומצעתא בשלא הכריזו כלומר במקום שרגילין להכריזו ביום שלא הכריזו אין מוכריזין נבלות וטרפות לא"י שמה ימכרנה לישראל ורב אשי חייש כיון דטובא ישראל קיימי התם דלמא חד מינייהו הדר וזבין לה מיניה כדפירש בקונטרס ואי פרכת (א) במקום שאין רגילין להכריזו אמאי אין מוכריזין נבלות וטרפות לא"י והא מינייהו גזרה שמה ימכרנה לו בפני ישראל: אינהו הוה דקא מטעו כו' כלומר הן יודעין שטרפה והא דלא קא מכרו נפל טרפתא לבני חילא כי היכי דלא מימאסו: הא קא מטעינן ליה. כלומר דאין אמרי' ליה דאין נפקין לקדמותיה וקא מטעינן ליה: אינהו הוה דקא מטעינן נפשיה כלומר שהוא יודע דלא נפקין לקדמותיה ואף על פי כן קאמר אמאי איצטער רבנן:

שחוטתו וכן הפותח חציות המכורות לחנוני דאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו: הוה אסור לפיכך פגעו אהדדי. וכסבור מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי יאלתם יותר מדאי: לא הוה ידעין. ולעשות עסקינו ולילך למקום אחר יאלו: דאלתשפיה לדעסיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם לא הייתי מוגלהו היה מחזיק לנו טובה חנם: אינהו הוה דמטעי אנפשיה. אחרי שאנו לא אחרנו לו לקראתך יאלו: א

אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין שלימה בין חתוכה אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה במאי עסקינן אילימא במקום שמכריזין חתוכה אמאי אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוזי אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא שאין מכריזין אימא מצינתא מפני שני דברים אמרו אין מוכריזין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד מפני שמטעוהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל אחר ואי במקום שאין מכריזין הא לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום שמכריזין אימא סיפא לא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני שני דברים אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריזין אי איתא דהוה טרפה אכרוזי הוה מכרוזי אלא פשיטא במקום שאין מכריזין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין רבא אמר כולה במקום שמכריזין רישא וסיפא שהכריזו מצינתא שלא הכריזו רב אשי אמר כולה במקום שאין מכריזין ומצינתא גזירה שמה ימכרנה בפני ישראל היכי מכרוזין אמר רב יצחק בר יוסף נפל בישרא לבני חילא ולימא נפל מריפתא לבני חילא לא זבני והא קמטעי' להו יאינהו הוא דקמטעו נפשייהו כי הא דמר זוטרא בריה דרב נחמן הוה קאויל מסיכרא לבי מחווא ורבא ורב ספרא הוה קא אתו לסיכרא פגעו אהדדי הוה סבר לאפיה הוה דקאתו אמר להו למה להו לרבנן דטרווח ואתו כולי האי א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר אי הוה ידעינן מפי הוה טרחינן א"ל רבא מ"מ אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה א"ל והא קא מטעינן ליה אינהו הוה דקא מטעינן נפשיה **הוה שבחא** דא"ל לחבריה אי

שחוטתו וכן הפותח חציות המכורות לחנוני דאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו: הוה אסור לפיכך פגעו אהדדי. וכסבור מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי יאלתם יותר מדאי: לא הוה ידעין. ולעשות עסקינו ולילך למקום אחר יאלו: דאלתשפיה לדעסיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם לא הייתי מוגלהו היה מחזיק לנו טובה חנם: אינהו הוה דמטעי אנפשיה. אחרי שאנו לא אחרנו לו לקראתך יאלו: א

אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין שלימה בין חתוכה אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה במאי עסקינן אילימא במקום שמכריזין חתוכה אמאי אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוזי אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא שאין מכריזין אימא מצינתא מפני שני דברים אמרו אין מוכריזין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד מפני שמטעוהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל אחר ואי במקום שאין מכריזין הא לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום שמכריזין אימא סיפא לא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני שני דברים אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריזין אי איתא דהוה טרפה אכרוזי הוה מכרוזי אלא פשיטא במקום שאין מכריזין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין רבא אמר כולה במקום שמכריזין רישא וסיפא שהכריזו מצינתא שלא הכריזו רב אשי אמר כולה במקום שאין מכריזין ומצינתא גזירה שמה ימכרנה בפני ישראל היכי מכרוזין אמר רב יצחק בר יוסף נפל בישרא לבני חילא ולימא נפל מריפתא לבני חילא לא זבני והא קמטעי' להו יאינהו הוא דקמטעו נפשייהו כי הא דמר זוטרא בריה דרב נחמן הוה קאויל מסיכרא לבי מחווא ורבא ורב ספרא הוה קא אתו לסיכרא פגעו אהדדי הוה סבר לאפיה הוה דקאתו אמר להו למה להו לרבנן דטרווח ואתו כולי האי א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר אי הוה ידעינן מפי הוה טרחינן א"ל רבא מ"מ אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה א"ל והא קא מטעינן ליה אינהו הוה דקא מטעינן נפשיה **הוה שבחא** דא"ל לחבריה אי

שחוטתו וכן הפותח חציות המכורות לחנוני דאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו: הוה אסור לפיכך פגעו אהדדי. וכסבור מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי יאלתם יותר מדאי: לא הוה ידעין. ולעשות עסקינו ולילך למקום אחר יאלו: דאלתשפיה לדעסיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם לא הייתי מוגלהו היה מחזיק לנו טובה חנם: אינהו הוה דמטעי אנפשיה. אחרי שאנו לא אחרנו לו לקראתך יאלו: א

אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין שלימה בין חתוכה אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה במאי עסקינן אילימא במקום שמכריזין חתוכה אמאי אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוזי אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא שאין מכריזין אימא מצינתא מפני שני דברים אמרו אין מוכריזין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד מפני שמטעוהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל אחר ואי במקום שאין מכריזין הא לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום שמכריזין אימא סיפא לא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני שני דברים אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריזין אי איתא דהוה טרפה אכרוזי הוה מכרוזי אלא פשיטא במקום שאין מכריזין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין רבא אמר כולה במקום שמכריזין רישא וסיפא שהכריזו מצינתא שלא הכריזו רב אשי אמר כולה במקום שאין מכריזין ומצינתא גזירה שמה ימכרנה בפני ישראל היכי מכרוזין אמר רב יצחק בר יוסף נפל בישרא לבני חילא ולימא נפל מריפתא לבני חילא לא זבני והא קמטעי' להו יאינהו הוא דקמטעו נפשייהו כי הא דמר זוטרא בריה דרב נחמן הוה קאויל מסיכרא לבי מחווא ורבא ורב ספרא הוה קא אתו לסיכרא פגעו אהדדי הוה סבר לאפיה הוה דקאתו אמר להו למה להו לרבנן דטרווח ואתו כולי האי א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר אי הוה ידעינן מפי הוה טרחינן א"ל רבא מ"מ אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה א"ל והא קא מטעינן ליה אינהו הוה דקא מטעינן נפשיה **הוה שבחא** דא"ל לחבריה אי

שחוטתו וכן הפותח חציות המכורות לחנוני דאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו: הוה אסור לפיכך פגעו אהדדי. וכסבור מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי יאלתם יותר מדאי: לא הוה ידעין. ולעשות עסקינו ולילך למקום אחר יאלו: דאלתשפיה לדעסיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם לא הייתי מוגלהו היה מחזיק לנו טובה חנם: אינהו הוה דמטעי אנפשיה. אחרי שאנו לא אחרנו לו לקראתך יאלו: א

אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין שלימה בין חתוכה אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה במאי עסקינן אילימא במקום שמכריזין חתוכה אמאי אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוזי אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא שאין מכריזין אימא מצינתא מפני שני דברים אמרו אין מוכריזין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד מפני שמטעוהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל אחר ואי במקום שאין מכריזין הא לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום שמכריזין אימא סיפא לא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני שני דברים אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריזין אי איתא דהוה טרפה אכרוזי הוה מכרוזי אלא פשיטא במקום שאין מכריזין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין רבא אמר כולה במקום שמכריזין רישא וסיפא שהכריזו מצינתא שלא הכריזו רב אשי אמר כולה במקום שאין מכריזין ומצינתא גזירה שמה ימכרנה בפני ישראל היכי מכרוזין אמר רב יצחק בר יוסף נפל בישרא לבני חילא ולימא נפל מריפתא לבני חילא לא זבני והא קמטעי' להו יאינהו הוא דקמטעו נפשייהו כי הא דמר זוטרא בריה דרב נחמן הוה קאויל מסיכרא לבי מחווא ורבא ורב ספרא הוה קא אתו לסיכרא פגעו אהדדי הוה סבר לאפיה הוה דקאתו אמר להו למה להו לרבנן דטרווח ואתו כולי האי א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר אי הוה ידעינן מפי הוה טרחינן א"ל רבא מ"מ אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה א"ל והא קא מטעינן ליה אינהו הוה דקא מטעינן נפשיה **הוה שבחא** דא"ל לחבריה אי

שחוטתו וכן הפותח חציות המכורות לחנוני דאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו: הוה אסור לפיכך פגעו אהדדי. וכסבור מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי יאלתם יותר מדאי: לא הוה ידעין. ולעשות עסקינו ולילך למקום אחר יאלו: דאלתשפיה לדעסיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם לא הייתי מוגלהו היה מחזיק לנו טובה חנם: אינהו הוה דמטעי אנפשיה. אחרי שאנו לא אחרנו לו לקראתך יאלו: א

אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין שלימה בין חתוכה אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה במאי עסקינן אילימא במקום שמכריזין חתוכה אמאי אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוזי אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא שאין מכריזין אימא מצינתא מפני שני דברים אמרו אין מוכריזין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד מפני שמטעוהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל אחר ואי במקום שאין מכריזין הא לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום שמכריזין אימא סיפא לא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני שני דברים אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריזין אי איתא דהוה טרפה אכרוזי הוה מכרוזי אלא פשיטא במקום שאין מכריזין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין רבא אמר כולה במקום שמכריזין רישא וסיפא שהכריזו מצינתא שלא הכריזו רב אשי אמר כולה במקום שאין מכריזין ומצינתא גזירה שמה ימכרנה בפני ישראל היכי מכרוזין אמר רב יצחק בר יוסף נפל בישרא לבני חילא ולימא נפל מריפתא לבני חילא לא זבני והא קמטעי' להו יאינהו הוא דקמטעו נפשייהו כי הא דמר זוטרא בריה דרב נחמן הוה קאויל מסיכרא לבי מחווא ורבא ורב ספרא הוה קא אתו לסיכרא פגעו אהדדי הוה סבר לאפיה הוה דקאתו אמר להו למה להו לרבנן דטרווח ואתו כולי האי א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר אי הוה ידעינן מפי הוה טרחינן א"ל רבא מ"מ אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה א"ל והא קא מטעינן ליה אינהו הוה דקא מטעינן נפשיה **הוה שבחא** דא"ל לחבריה אי

שחוטתו וכן הפותח חציות המכורות לחנוני דאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו: הוה אסור לפיכך פגעו אהדדי. וכסבור מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי יאלתם יותר מדאי: לא הוה ידעין. ולעשות עסקינו ולילך למקום אחר יאלו: דאלתשפיה לדעסיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם לא הייתי מוגלהו היה מחזיק לנו טובה חנם: אינהו הוה דמטעי אנפשיה. אחרי שאנו לא אחרנו לו לקראתך יאלו: א

אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין שלימה בין חתוכה אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה במאי עסקינן אילימא במקום שמכריזין חתוכה אמאי אינו צריך לטול הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוזי אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא שאין מכריזין אימא מצינתא מפני שני דברים אמרו אין מוכריזין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד מפני שמטעוהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל אחר ואי במקום שאין מכריזין הא לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום שמכריזין אימא סיפא לא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני שני דברים אחד מפני האנסין ואחד שמה מוכריזין לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריזין אי איתא דהוה טרפה אכרוזי הוה מכרוזי אלא פשיטא במקום שאין מכריזין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין רבא אמר כולה במקום שמכריזין רישא וסיפא שהכריזו מצינתא שלא הכריזו רב אשי אמר כולה במקום שאין מכריזין ומצינתא גזירה שמה ימכרנה בפני ישראל היכי מכרוזין אמר רב יצחק בר יוסף נפל בישרא לבני חילא ולימא נפל מריפתא לבני חילא לא זבני והא קמטעי' להו יאינהו הוא דקמטעו נפשייהו כי הא דמר זוטרא בריה דרב נחמן הוה קאויל מסיכרא לבי מחווא ורבא ורב ספרא הוה קא אתו לסיכרא פגעו אהדדי הוה סבר לאפיה הוה דקאתו אמר להו למה להו לרבנן דטרווח ואתו כולי האי א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר אי הוה ידעינן מפי הוה טרחינן א"ל רבא מ"מ אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה א"ל והא קא מטעינן ליה אינהו הוה דקא מטעינן נפשיה **הוה שבחא** דא"ל לחבריה אי

שחוטתו וכן הפותח חציות המכורות לחנוני דאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו: הוה אסור לפיכך פגעו אהדדי. וכסבור מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי יאלתם יותר מדאי: לא הוה ידעין. ולעשות עסקינו ולילך למקום אחר יאלו: דאלתשפיה לדעסיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם לא הייתי מוגלהו היה מחזיק לנו טובה חנם: אינהו הוה דמטעי אנפשיה. אחרי שאנו לא אחרנו לו לקראתך יאלו: א

גיד הנשה פרק שביעי חולין

גא א ב מיי פ"ח מה' מאלות אסורות ה' יב סגמ לאוין קמא עוש"ע י"ד סימן טג סעף א': **גב** ג מיי פ"ח מהלכות עבודת כוכבים ה' ד ועי' השגות ו"מ סגמ לאוין לא עוש"ע י"ד סי' קעט סעף ד דג"ה: **גג** ד מיי פ"ח מהלכות דעות הלכה ב': **גד** ה ו מיי פ"ח מה' ע"ו הלכה ה עוש"ע סג: **גה** ז מיי פ"ח מהלכות מאלות אסורות ה' יג סגמ לאוין קמא עוש"ע י"ד סי' טג סעי' א':

אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניה"יה. ואי לא אסיק אלף חד לא היה אוסר שהרי ראה שלא היה שם עורב והא לא היה (א) למיחש שמא שלו נאכד במים וזהו אחר אבל השתא דאסיק תרי אסרינן א"ע"פ שרוב טבחי ישראל הווי שם עורב דלמא ויהיו דקאמר דאסורא שכיח טפי כלומר במקומות הרחוקים שיכולים עורבין לבזיז וכוליתא דמיימו עורבין ושדו משום דהיתרא שכיחא (א) התם בכל מקומות סבבי שהיו עורבין יכולים להבזיז משם היו רוב טבחי ישראל: **לא** ע"ים רב עיניה מיניה. לא היה יכול לדקדק מכאן דסבר רב דנשר שנתעלס מן העין אסור דלמא רוב טבחי עובדי כוכבים היו שם: **כאליעזר** עבד אברהם. *ואם תאמר אליעזר היאך ניחש למ"ד צ"פ ארבע מיתות (סנהדרין דף טו:) כל האמור צפרשת מכסף בן נח מוחר עליו וי"ל (ו) דהוא תנא סבר שלג נתן לה הנמדים עד שהגידה לו בת מי היא ואלע"ג דכתיב (בראשית מד) ויחק האיש נוס והז גוג' והדר כתיב ויאמר בת מי את אין מוקדם ומאוחר בתורה וכן מוכח כספרי דכתיב ואשאל אותה ואומר בת מי את:

וביונתן בן שאול. וא"ת היאך ניחש ויש לומר דלורו את נערו אמר כן וכלאו הכי נמי היה עולה: **תריסר גמלי**. ור"ח גריס גוילי כלומר תריסר גוילין כמזבין שאלות: **בחרוזים** הרי זה סימן. משמע דלין דרך להרוז בשר ואל"ת דמסופתא צ"מ פ"צ קמתי מלא חרוזין של דגים ושל בשר הרי אלו שלו ויש לומר דהכא סמכין דדברי מועט"ס: ולא

שדר ליה תליסר גמלי ספקי טריפתא אמר אית לי רב בבבל איזיל אחיזיה אל"ת לינוקא פסוק לי פסוקא אמר ליה ושמואל מת אמר ש"מ נח נפשיה דשמואל ולא היא לא שכיב שמואל אלא כי היכי דלא ליטרח רבי יוחנן תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר בית תינוק ואשה אף על פי שאין נחש יש סימן אמר ר' אלעזר והוא דאיתחזק תלתא זימני דכתיב יוסף אינגו ושמעון אינגו ואת בנימין תקחו בעא מיניה רב הונא מרב בחרוזין מהו אל"ת אל תהי שוטה בחרוזין הרי זה סימן איכא דאמרי אמר רב הונא אמר רב בחרוזין הרי זה סימן רב נחמן מנהרדעא איקלע לגבי רב כהנא לפום נהרא במעלי יומא דכפורי אתו עורבי שדו כבדי וכוליתא אמר ליה שקול ואכול האידנא דהיתרא שכיח טפי רב חי"א בר אבין איתבר ליה כרכשא (בי דינא) אתא לקמיה דרב הונא אמר ליה אית לך סימנא בגויה אל"ת לא יאית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול רב חנינא חוואה איתבר ליה גבא דבשרא אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה אית לך סימנא בגויה אמר ליה לא יאית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול רב נתן בר אביי איתבר ליה קיבורא דתכלתא אתא לקמיה דרב חסדא אמר ליה אית לך סימנא בגויה אמר ליה לא יאית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול רבא (מרישא הוה אמינא סימנא עדיף מטביעות עינא דהא מהדרין אבידתא בסימנא ולא

מחזור רישא נפל מיניה אול איתי סילתא שרא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דאיסורא שכיחי דהיתרא לא שכיחי אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (א) וכי מבבלא מאי פרוותא דעובדי כוכבים הואי תדע דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (א) רב היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה מיניה איבעית אימא *בציריא וחתומא ואי נמי בבסימנא (א) כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן קאתי לאפי יומא טבא לגו אול קם אבבא (א) אודיק בבוועא דדשא חווי חיותא דתליא טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה אמר טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי משום איעלומו הא לא איעלים אלא דנחיש והאמר רב לכל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא סעודת הרשות הואי ורב ילא מתהני מסעודת הרשות רב ברוק במברא ושמואל ברוק בספרא רבי יוחנן ב"ב ברוק בינוקא כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב

שדר ליה תליסר גמלי ספקי טריפתא אמר אית לי רב בבבל איזיל אחיזיה אל"ת לינוקא פסוק לי פסוקא אמר ליה ושמואל מת אמר ש"מ נח נפשיה דשמואל ולא היא לא שכיב שמואל אלא כי היכי דלא ליטרח רבי יוחנן תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר בית תינוק ואשה אף על פי שאין נחש יש סימן אמר ר' אלעזר והוא דאיתחזק תלתא זימני דכתיב יוסף אינגו ושמעון אינגו ואת בנימין תקחו בעא מיניה רב הונא מרב בחרוזין מהו אל"ת אל תהי שוטה בחרוזין הרי זה סימן איכא דאמרי אמר רב הונא אמר רב בחרוזין הרי זה סימן רב נחמן מנהרדעא איקלע לגבי רב כהנא לפום נהרא במעלי יומא דכפורי אתו עורבי שדו כבדי וכוליתא אמר ליה שקול ואכול האידנא דהיתרא שכיח טפי רב חי"א בר אבין איתבר ליה כרכשא (בי דינא) אתא לקמיה דרב הונא אמר ליה אית לך סימנא בגויה אל"ת לא יאית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול רב חנינא חוואה איתבר ליה גבא דבשרא אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה אית לך סימנא בגויה אמר ליה לא יאית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול רב נתן בר אביי איתבר ליה קיבורא דתכלתא אתא לקמיה דרב חסדא אמר ליה אית לך סימנא בגויה אמר ליה לא יאית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול רבא (מרישא הוה אמינא סימנא עדיף מטביעות עינא דהא מהדרין אבידתא בסימנא ולא

מחזור רישא נפל מיניה אול איתי סילתא שרא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דאיסורא שכיחי דהיתרא לא שכיחי אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (א) וכי מבבלא מאי פרוותא דעובדי כוכבים הואי תדע דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (א) רב היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה מיניה איבעית אימא *בציריא וחתומא ואי נמי בבסימנא (א) כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן קאתי לאפי יומא טבא לגו אול קם אבבא (א) אודיק בבוועא דדשא חווי חיותא דתליא טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה אמר טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי משום איעלומו הא לא איעלים אלא דנחיש והאמר רב לכל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא סעודת הרשות הואי ורב ילא מתהני מסעודת הרשות רב ברוק במברא ושמואל ברוק בספרא רבי יוחנן ב"ב ברוק בינוקא כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב

מחזור רישא נפל מיניה אול איתי סילתא שרא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דאיסורא שכיחי דהיתרא לא שכיחי אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (א) וכי מבבלא מאי פרוותא דעובדי כוכבים הואי תדע דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (א) רב היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה מיניה איבעית אימא *בציריא וחתומא ואי נמי בבסימנא (א) כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן קאתי לאפי יומא טבא לגו אול קם אבבא (א) אודיק בבוועא דדשא חווי חיותא דתליא טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה אמר טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי משום איעלומו הא לא איעלים אלא דנחיש והאמר רב לכל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא סעודת הרשות הואי ורב ילא מתהני מסעודת הרשות רב ברוק במברא ושמואל ברוק בספרא רבי יוחנן ב"ב ברוק בינוקא כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב

מחזור רישא נפל מיניה אול איתי סילתא שרא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דאיסורא שכיחי דהיתרא לא שכיחי אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (א) וכי מבבלא מאי פרוותא דעובדי כוכבים הואי תדע דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (א) רב היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה מיניה איבעית אימא *בציריא וחתומא ואי נמי בבסימנא (א) כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן קאתי לאפי יומא טבא לגו אול קם אבבא (א) אודיק בבוועא דדשא חווי חיותא דתליא טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה אמר טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי משום איעלומו הא לא איעלים אלא דנחיש והאמר רב לכל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא סעודת הרשות הואי ורב ילא מתהני מסעודת הרשות רב ברוק במברא ושמואל ברוק בספרא רבי יוחנן ב"ב ברוק בינוקא כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב

מחזור רישא נפל מיניה אול איתי סילתא שרא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דאיסורא שכיחי דהיתרא לא שכיחי אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (א) וכי מבבלא מאי פרוותא דעובדי כוכבים הואי תדע דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (א) רב היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה מיניה איבעית אימא *בציריא וחתומא ואי נמי בבסימנא (א) כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן קאתי לאפי יומא טבא לגו אול קם אבבא (א) אודיק בבוועא דדשא חווי חיותא דתליא טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה אמר טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי משום איעלומו הא לא איעלים אלא דנחיש והאמר רב לכל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא סעודת הרשות הואי ורב ילא מתהני מסעודת הרשות רב ברוק במברא ושמואל ברוק בספרא רבי יוחנן ב"ב ברוק בינוקא כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב

מחזור רישא נפל מיניה אול איתי סילתא שרא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דאיסורא שכיחי דהיתרא לא שכיחי אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (א) וכי מבבלא מאי פרוותא דעובדי כוכבים הואי תדע דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (א) רב היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה מיניה איבעית אימא *בציריא וחתומא ואי נמי בבסימנא (א) כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן קאתי לאפי יומא טבא לגו אול קם אבבא (א) אודיק בבוועא דדשא חווי חיותא דתליא טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה אמר טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי משום איעלומו הא לא איעלים אלא דנחיש והאמר רב לכל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא סעודת הרשות הואי ורב ילא מתהני מסעודת הרשות רב ברוק במברא ושמואל ברוק בספרא רבי יוחנן ב"ב ברוק בינוקא כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב

מחזור רישא נפל מיניה אול איתי סילתא שרא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דאיסורא שכיחי דהיתרא לא שכיחי אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (א) וכי מבבלא מאי פרוותא דעובדי כוכבים הואי תדע דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (א) רב היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה מיניה איבעית אימא *בציריא וחתומא ואי נמי בבסימנא (א) כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן קאתי לאפי יומא טבא לגו אול קם אבבא (א) אודיק בבוועא דדשא חווי חיותא דתליא טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה אמר טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי משום איעלומו הא לא איעלים אלא דנחיש והאמר רב לכל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא סעודת הרשות הואי ורב ילא מתהני מסעודת הרשות רב ברוק במברא ושמואל ברוק בספרא רבי יוחנן ב"ב ברוק בינוקא כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב

מחזור רישא נפל מיניה אול איתי סילתא שרא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דאיסורא שכיחי דהיתרא לא שכיחי אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (א) וכי מבבלא מאי פרוותא דעובדי כוכבים הואי תדע דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (א) רב היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה מיניה איבעית אימא *בציריא וחתומא ואי נמי בבסימנא (א) כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן קאתי לאפי יומא טבא לגו אול קם אבבא (א) אודיק בבוועא דדשא חווי חיותא דתליא טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה אמר טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי משום איעלומו הא לא איעלים אלא דנחיש והאמר רב לכל נחש שאינו כאליעזר עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא סעודת הרשות הואי ורב ילא מתהני מסעודת הרשות רב ברוק במברא ושמואל ברוק בספרא רבי יוחנן ב"ב ברוק בינוקא כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב

(א) גני הערוך בערך הל יא מחליל, (ב) דברכות יב וי"ט, (ג) נשי מוס' ב"מ כג: ד"ה מחזורות ומוספות עוד שם כד: ד"ה אהא, (ד) ב"מ כג: ביצה כח, (ה) מ"י של וישקף על פני קדוש ואודיק, ערוך ערך דלק ג', (ו) ע"י מוס' ברכות כ ד"ה מליסר וברש"י שבת קוע. ד"ה תלפיר עליתא ומוס' ב"ב קנג: ד"ה עליתא, (ז) ז"ל בני דגא וכ"א בר"ק והר"ש פ"י בן החצות, (ח) ז"ל מרש, (ט) ז"ל עלו עלני, (י) ששולח א ד', (יא) שקלים פ"ו מ"ג, (יב) מכתבין פ"ב מ"ט, (יג) זעליל ע"א, (יד) דברכות מ"ט, (טו) ויש"ע מוס' ב"מ כג: ד"ה מחזורות,

גליון הש"ס
תוב" ד"ה כאליעזר ב' ו"א"ת ע"י גדר"ק ששולח א' י"ד ט בראכות:

הגהות הב"ח
(א) ריש"י ד"ה אלתא קרנתא וכו' שלג ינגבו. ג"כ ע"י פרק אלו מציאות דף כג ע"ב ופ' אין לין דין דף כח ע"א פירש"י בענין אחר: (ב) תוב" ד"ה אסיק וכו' לא היה ליה נתיחש: (ג) בא"ש שפיתא טפי המס': (ד) ד"ה כאליעזר וכו' דהוא תנא סבר. ג"כ ע"י תפנית ד ד בתוס':

לעני רש"י
פור"ט. נגל. ריש"ש ריש"ט. הכלים. חושים. טבחי"א (טבחי"א ה'). החתול. לימורש"י. פקע' של (חוט).

מוסף רש"י
וכי מבבלא מאי אמר ליה מכללא מאי גריעתא אילת (ברכות יב.) מה לנו אי איתמך מכלל אי ציפיות, הא מהא כללא שפיר שמעין ומה י"י לנו לגמס ככלל זה (ע"ש) דרבה ב"ר הונא. כשהיה שולח בשר לאשמו ציד נכרי, מחתך ליה אלתא קרנתא. עשה חמיסה בת ג' קרנט (ב"ב כג.) כשהיה משלח הבשר לציתו היה רגיל לעשות כל חמיסה בעלת ג' קרנט, וכבר היו מבידין אנשי ביתו שזה היה סימן שלו (ביצה כח.). תליסר גמלי. חומא בעלמא הוא (שבת ק"ט.).

מן העין: אל תהי שוטה בחרוזים. צשאלה זו דודאי זה סימן לשון מורי. לישנא אחרתא אל תהי שוטה דבחרוזין הרי זה סימן: איכא דאמרי. לאו צעילא הוא אלף שמעתא אמתר אמר רב הונא כו': שדו. היו משליכין: האידינא דהיטרא שפיה טפי. דהיוס רוב שוטטים ישראלים הם ולספק טרפה לא חיישין דרוב צהמות אינן טרפות: כרכשא. טבחי"א: רב הונא ס"ל כרב רביה דאסר בהעלמה ולא קי"ל כוותיה צהא אלף אמתיתין סמכין נמלא בגבוליס) מלא צה בשר(וע"ג דשניטויס) בעומד ורואהו שינוי דחיקי נינהו וכי קי"ל הלכתא כרב צאיסורי גצי פלוגתא דשמואל הוא דאמרינן אלף גצי מתניתין לא ורב כהנא הא קא חזינן דל"ל שקול אכול: קיבורא. לימורש"י: סלנא. ריך להכירה שלא תתחלף בקלא אלין: דהא מהדינן אצידתא. לכל אדם צסימנין ולא מהדרינן אצידתא צטציעות עינא אלף לצורבא מרבנן בצלוי מציאות (ב"מ דף גכ.):

להני
בנוקא כלומר הולך לתינוקת של בית רבן בשעה שמחזיק בדרך ושואל לו הפסוק שבאותה שעה לומר אם טוב הולך ואם לאו אינו הולך: בית תינוק ואשה כלומר כשמחזק ביתו אם יארע לו טוב ג' פעמים ודאי במול טוב חינכו. וכן שוללו לו תינוק וכן שנשא אשה אם יארע לו בחתלה ג"כ אם טוב ואם רע ודאי כשם שאירע לו ג"פ מתחלה כן יארע לו תדיר (תדיר): בשר בחרוזין מהו. כלומר אמרינן בשר כיון שנתעלס מן העין כו' ואם יש בשר בחרוזין כמו שתולין הקצבין החתיכות ועשה בו הלוקח סימן באותן חרוזין מהו וכיור החרוזין מהו: האידינא דהיתרא שכיחי טפי כלומר שישאל שוחטין בכל מקומות: אית לך טביעות עינא. כלומר מכור אתה אותה: גבא דבשרא. כלומר גבא של בהמה חתיכה שלימה שקנה: קיבורא דתכלתא. לימורש"ל דתכלת דבעינן טרייה לשמה דכתיב ועשו להם ציצית בעינין עשייה לשמה.

